

Marina L. van Dobben de Bruyn

door Paulien van Asperen

Haar woning in Barendrecht kenmerkt zich door verschillende niveaus en hoekjes. Door het vele licht, dat aan alle kanten door de ramen en het dak binnenstroomt, komen de weefsels en foto's van Marina L. van Dobben de Bruyn optimaal tot hun recht.

Foto: Celine Spoorenberg

Marina weeft zowel in het platte vlak als driedimensionaal. Haar dubbelblokweefsels op 24 schachten karakteriseren zich door de bijzondere kleurencombinaties. De kleurcontrasten en het kleurverloop geven diepte aan de weefsels; Marina schept iets ruimtelijks in het platte vlak.

Ze benadert het ontwerpproces op een technische manier. De blokpatronen ontwerpt Marina op de computer, in zwart en wit. Zwart staat voor de ene weeflaag, wit voor de andere. Wanneer ze een interessante blokcombinatie gevonden heeft print ze deze, en dan volgt het ontwerp van de kleurlijnen. De kleuren tekent Marina met de hand op transparantpapier. Deze kleurrijke transparant legt ze bovenop het zwart/wit blokpatroon om het effect in te schatten. "Het is het oog", zegt ze, "het kijken." Ze ziet de kleuren van de beide lagen door elkaar.

Al puzzelend en spelend met verschillende kleuren, kleurverloop en licht/donkercontrast ontstaat er een ontwerp met spanning, "Waar je in weg kunt dromen en je eigen verhaal bij kunt bedenken."

Zo ontwerpt ze de kleurlijnen per laag, waarbij elke kleur in de bovenlaag een vaste partnerkleur krijgt in de onderlaag. Elk blokje krijgt een andere kleur. Door het bewust kiezen voor bepaalde kleurtegenstellingen ontstaat diepte. Marina werkt met veel kleuren, vaak ruim 30 per laag.

Op deze manier ontstaan juweeltjes zoals 'Prekestolen', dat in de Nederlandse ambassade in Oslo hangt. Het weefsel 'Gedicht voor Pauken' is in New York geselecteerd in de top 70 van de International Art Competition 1995. Uit de hele wereld werden slechts twee weefsels toegelaten! Samen met 'Ritme voor twee' won 'Gedicht voor Pauken' ook de tweede prijs in de Textielplus Landelijke Textielwedstrijd. Afbeeldingen van deze weefsels staan ook op de website van Marina, www.mlvddb.com.

Marina laat zich inspireren door uiteenlopende voorwerpen, zoals de fair trade placemat op de foto. Ze is geïntrigeerd door de kleuren. Al ontwerpend, schetsend en puzzelend is daaruit het weefsel ontstaan op de foto.

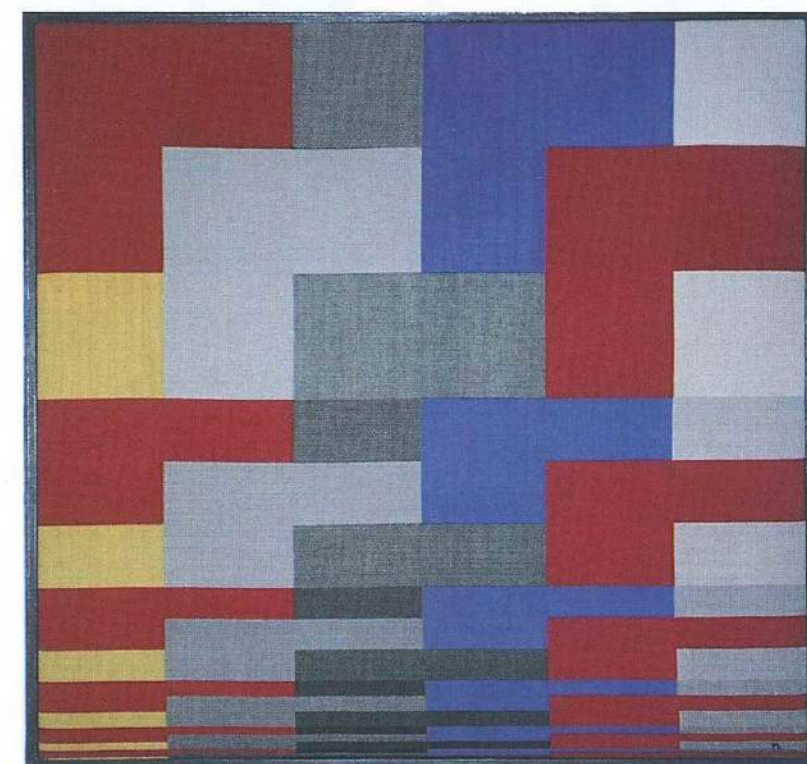
Een ander project is Bauhaus. Een serie weefsels in drie lagen op 16 schachten in de kleuren rood, wit, blauw en geel. Sommige kleurvlakken lijken naar voren te komen, andere lijken naar achter te gaan. Door de afwisseling ontstaat ook hier diepte.

Totaal verschillend zijn Marina's ruimtelijke plastic weefsels. Deze zijn gemaakt van reepjes plastic, vislijn en bouclé en zijn licht en luchtig. In de buitenrand is elektriciteitsdraad verwerkt waardoor ze vervormbaar zijn. Wanneer je de weefsels ophangt zie je dat de draden hun eigen weg volgen omdat ze zo weinig gebonden zijn. Marina houdt van werken met tegengestelde materialen, en speelt zo met schijn en werkelijkheid.

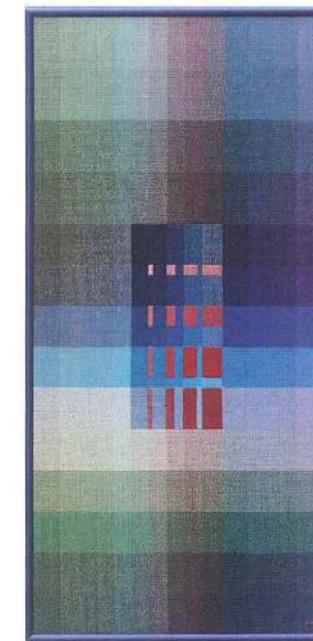
Marina heeft een bouwkundige achtergrond. Dat zie je terug in haar weefsels. Ze heeft aan de HTS in Zwolle bouwkunde gestudeerd, en bij diverse architectenbureaus in Nederland en Noorwegen gewerkt. Wanneer ze begin jaren '70 met haar jonge gezin in Oslo woont, begint ze met weven, op een weefraam. Een paar jaar later, terug in Nederland volgt een basiscursus getouwweven bij de Volkshogeschool, en koopt ze een vier-schachts Weviti. Na deze cursus kan ze zelfstandig een ketting opzetten en kent ze de beginselen van de bindingsleer. Vanaf dat moment is ze volledig gegrepen door de oneindige mogelijkheden van weven op een getouw.

De Weviti verhuist vervolgens mee naar Stavanger maar moet al snel plaats maken voor een groot Noors getouw. Dit nieuwe getouw reist een aantal jaar later met Marina mee terug naar Nederland, vervolgens met het hele gezin naar Argentinië en enkele jaren later weer terug naar Nederland.

Begin jaren '90 volgt Marina de driejarige Open Weefopleiding bij Marijke Dekkers in Gouda, waar ze gefascineerd raakt door dubbelweven. Dit heeft haar niet meer losgelaten. Het mooie van de Open Weefopleiding vindt Marina dat de cursisten een techniek aange-

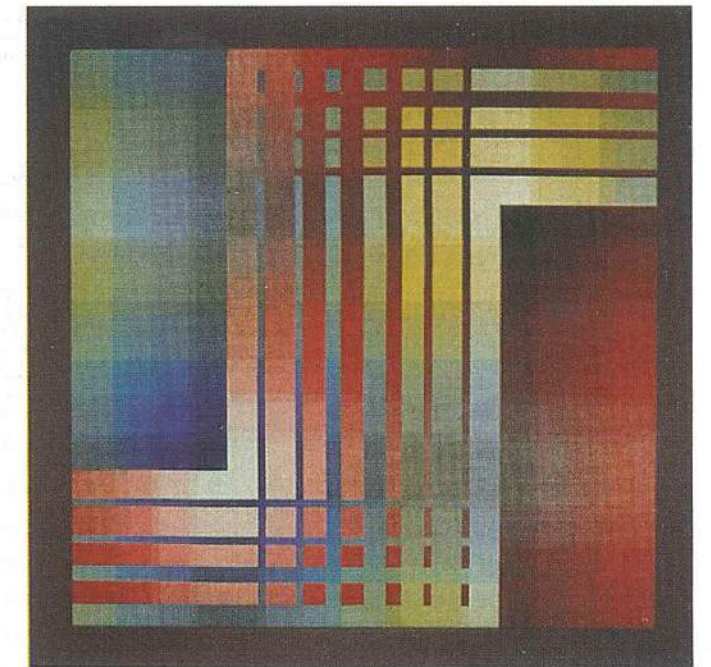
Bauhaus D3

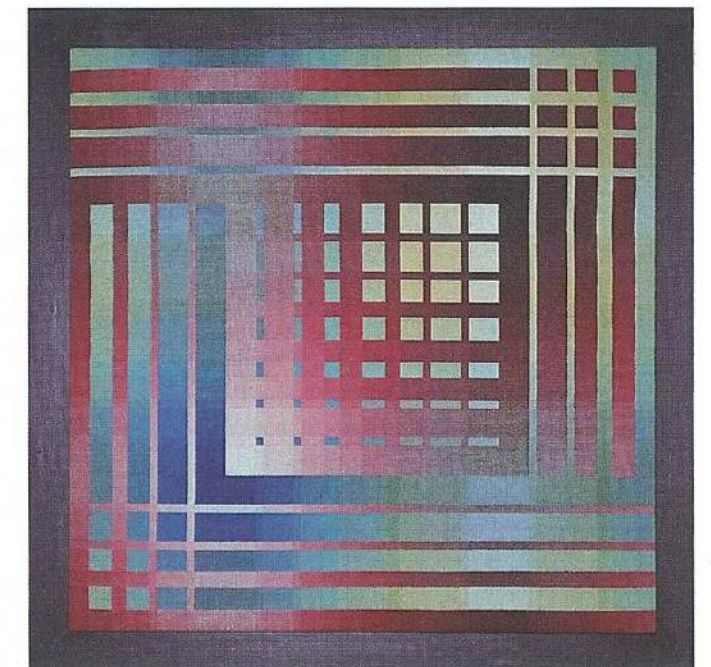
Thuis

Thuis

Prekestolen

Gedicht voor pauken

Ruimtelijk plastic weefsel

Inspiratiebron voor Fair trade

Fair trade

reikt kregen, maar verder vrij waren in de uitvoering van de opdracht. Dit resulteerde in heel verschillende werkstukken.

De cursisten uit de verschillende jaren kregen gezamenlijk les, en leerden zodoende ook van elkaar. Uit de Open Weefopleiding ontstonden de textielgroepen Cocon en Kameleon. Cocon uit de eerste lichting, Kameleon uit de tweede lichting. Marina is lid van textielgroep Kameleon. Deze groep bestaat nog steeds en komt elke twee maanden bijeen om elkaar te inspireren, enthousiasmeren en om problemen te bespreken. Daarnaast is er het zomerweekend waarin de weefsters onder meer een tentoonstelling bezoeken.

Het grote Noorse getouw heeft inmiddels plaats moeten maken voor een 24-schachts elektronische dobby van het Wevershofke van Van Gulik. Een welkom hulpmiddel bij het weven van haar ingewikkelde blokpatronen.

Sinds 1990 heeft Marina verschillende exposities gehad, aanvankelijk met weefgroep Kameleon maar nu al 15 jaar solo, met zowel haar weefsels als vooral abstracte foto's waar licht/donker contrasten en vergankelijkheid een terugkerend thema zijn.

In het eerste weekend van oktober doet ze mee aan de jaarlijkse Kunstroute Barendrecht en kunt u haar atelier aan huis bezoeken. Zie www.kunstroute-barendrecht.nl www.mlvddb.com